

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ РЪКОПИСИТЕ НА ОБЩОУНИВЕРСИТЕТСКИ, УЧЕБНИ И НАУЧНИ ИЗДАНИЯ, ПРЕДЛАГАНИ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ИЗДАТЕЛСКИЯ СЪВЕТ НА НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

При завършен текст на научно или учебно издание, одобрено съответно от Департаментен или Факултетен съвет, авторът или издаващата структура правят предложение за разглеждане на ръкописа на Издателски съвет с цел стартиране на процедурата по неговото издаване.

Текстът трябва да се представи на секретаря на Издателския съвет в готов за предпечатна подготовка вид и да съответства на стандартите на НБУ за академично качество, отговаряйки на следните изисквания:

1. Технически

1.1 Завършеният текст на изданието се представя на електронен носител, като се записва на CD/DVD или на флаш-памет.

1.2 Ръкописът трябва да се предаде в Microsoft Word (по възможност Rich Text Format) или LaTeX формат. При изработването на илюстрации и други видове материали (като таблици, графики, фигури и т.н.) се допускат също форматите .xls, .ppt, .jpg, .tif, .png, .pdf.

1.3 Основно изискване е стилът на форматиране, където и доколкото това е възможно, да следва „нормалните“ параметри, задавани от използваната програма: печатна рамка А4 с полета от минимум 2.5 cm от всяка страна, ясно отделени и двустранно подравнени абзаци с отстъп на първия ред, не повече от 45 реда текст на всяка страница (единично разстояние между редовете), както и единна номерация на страниците и бележките.

1.4 Ръкописът трябва да бъде набран на *unicode* шрифт (по възможност Times New Roman) с еднакъв цвят и размер в основния текст (с изключение на заглавията и подзаглавията), като употребата на други шрифтове и специални знаци бъде сведена до възможния минимум.

1.5 Завършената версия на текста трябва задължително да отговаря на базовите изисквания за набор: свързан и компактен текст без излишни междуредия, разстояние между думите и знаците от само един интервал, правилно поставяне на пунктуационните знаци, употреба на кръгли скоби (и само по изключение на квадратни и триъгълни или на наклонени черти).

1.6 Илюстрациите се записват в отделен файл с минимална резолюция 300 pixels/inch, като мястото им в основния текст се обозначава със съответната бележка. По преценка на автора формулите, както и някои други видове илюстративен материал, могат да бъдат набрани в Microsoft Word формат и включени в основния текст.

2. Композиционно-съдържателни

2.1 В композиционен план текстът трябва да представлява завършено и интегрално цяло с ясна структура, състояща се от три основни дяла:

2.1.1 заглавен дял, включващ: имена на автор(и)/съставител(и) и пълно заглавие на изданието; посвещение или мото (ако има); списък на авторите с кратко представяне (в колективни издания); предисловие; подробно съдържание; списък на съкращенията (ако има); списък на илюстрациите, картите и таблиците (ако има);

2.1.2 основен дял, включващ: увод или предговор; глави (разделени на съответните подглави и секции); заключение или послеслов;

2.1.3 заключителен дял, включващ: приложения (ако има); бележки (ако са поместени след края на основния текст); библиография или списък на използваната литература; показалец (индекс); резюме(та) и съдържание на чужд език; анотация.

2.2 Всеки от изброените елементи следва да се обособи и предаде в отделен файл, номериран според поредността му в изданието.

2.3 За гърба на книгата и сайта на НБУ се изисква подготвянето на кратка анотация (на езика на текста), която да представи възможно най-ясно и сбито (в обем до 100 думи) основния предмет и ценност на изданието.

2.4 Предложеното заглавие следва по възможно най-добър начин да определя предметната област(и) на изследването, да посочва темата и главния проблем и да информира публиката за съдържанието и стойността на изданието.

2.5 При издание с повече от един автор задължително се изработва списък на участниците (подредени по азбучен ред според фамилните им имена), придружен от кратко представяне на всеки един поотделно (включващо месторабота и академична позиция, професионални интереси, основни публикации, по желание пощенски и/или електронен адрес).

2.6 Илюстративният материал е неделима част от текста и следва по ясен и непротиворечив начин последователността и пагинацията на изданието. В електронната версия на ръкописа всички илюстрации се обособяват и предават като отделни, поредно номерирани файлове, а в заглавния дял задължително се съдържа техен общ списък, който включва съответното описание и посочва източника на всяка отделна илюстрация.

2.7 Вътрешната артикулация на текста трябва да следва единна система на подразделяне, като възприетите заглавия, подзаглавия и секции се формират по еднакъв начин.

3. Стилистично-граматични

3.1 Завършеният текст трябва да спазва общоприетите граматични и стилистични норми на езика, на който е написан, а в случай че изданието е многоезично или включва материали от различни автори, е необходимо да следва предварително установен единен стандарт на представяне.

3.2 Текстът не бива да използва обиден, некоректен или двузначен език, като при това борави точно и непротиворечиво с утвърдения в съответната научна област речник. При въвеждане на тясно специализирана или съвсем нова научна терминология се препоръчва изготвянето на кратък терминологичен речник, включен в заключителния дял на изданието.

3.3 Препоръчително е авторът да се придържа към общоприетите съкращения, като всяка промяна или особеност в ползваните абревиатури се отразява в Списъка на съкращенията, включен в заглавния дял.

3.4 В завършен вид ръкописът се преглежда от научен и от езиков редактор (коректор) с цел да се избегнат значителни грешки от съдържателно, стилистично и граматично естество, като при предаването авторът/съставителят подписва свидетелство за научна редакция и за коректорски прочит. Въпреки това, в случай че Издателският съвет установи наличието на съществени грешки, ръкописът следва да се върне на съответния редактор за доработване.

4. Библиографски

4.1 Текстът на изданието трябва да отговаря на общоприетите изисквания за академична честност и да не нарушава принципите на авторското право, като във всяка своя част се придържа строго към едни и същи утвърдени правила на библиографско оформление. НБУ разполага с препоръчителен Стандарт за цитиране и описание на цитираната литература, но се допуска ръкописът да следва и друг признат в научните среди стандарт (БДС 17377-96, *The Chicago Manual of Style*, MLA Style, APA Style, AMA Style и т.н.).

4.2 В случай че част от текста е била публикувана по-рано, в предговора към изданието или в отделен списък в заглавния дял трябва да се предостави необходимата библиографска информация за предходната публикация. При включване на илюстративен материал трябва да се гарантира, че използването му не нарушава по никакъв начин авторското право, като при предаването на текста авторът/съставителят подписва съответната Декларация.

4.3 Позоваването на използвани изследвания и материали от друг автор е задължително и се признава с бележка под линия, в текста или в края на главата (на текста) в зависимост от възприетия стандарт на позоваване.

4.4 По правило цитати, по-дълги от 60 думи, следва да се обособят в отделен параграф, а по-късите продължават в основния текст, но са отделени от него с кавички.

4.5 Списъкът на цитираната литература трябва да дава пълна и коректна библиографска информация за всички цитирани или упоменати в изданието източници. Всички заглавия, на които текстът не се позовава, но чието споменаване е от важност за текста или от полза за читателя, се обособяват в самостоятелен Списък на препоръчителната (допълнителната) литература.

4.6 В историко-хуманитарните издания, по възможност и преценка на автора, Списъкът се разделя на две части, включващи съответно преките източници и вторичната литература.

4.7 Заглавията в Списъка се подреждат по азбучен ред, според фамилните имена на първите автори, като първо се изброяват източниците на кирилица, а след това и тези на латиница.

4.8 При цитиране на повече от едно заглавие от един и същ автор, посочените източници се подреждат хронологично, започвайки с най-ранната публикация.

4.9 Всички подробности и допълнителни указания във връзка със стила на позоваване са обединени в единния Стандарт на НБУ за цитиране и описание на цитираната литература, препоръчан от Издателския съвет.

* * *

При постъпване на ръкописа секретарят на Издателския съвет проверява дали той отговаря на изискванията, като при установяване на съществени несъответствия ръкописът се връща на автора(ите) или научния редактор за извършване на нужните поправки.